

Lebo oni sami zvestujú o nás, aký bol náš príchod k vám,

a ako ste sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili Bohu, živému a pravdivému,

a očakávali jeho Syna z nebies, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša,

ktorý nás vychvacuje od príduceho hnevu

1. Tesalonickým 1:9-10

Spasenie vedie k premene života a k premene učenia. Vypovedajú o tom aj tieto dva verše prvej kapitoly prvého listu Tesalonickým. O premene života hovorí text: „ako ste sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili živému Bohu“ a „ako ste sa obrátili, aby ste očakávali jeho Syna z nebies“. O premene učenia sa dozvedáme z textu: „aby ste slúžili Bohu pravdivému“. Pravdivému Bohu sa nedá slúžiť nijako inak len pravdou, v Duchu a v pravde.

Zdroj premeny života a učenia

Čo je zdrojom premeny nášho života a nášho učenia? Odpoveď nachádzame v našom texte. Je to obrátenie. Ak sme spasení a patríme Kristovi, nemohlo sa to udiť nijako inak, len tak, že sme sa obrátili. Náš text hovorí o tom, že sme sa obrátili od modiel k Bohu. Niektorí by sme mohli byť zaskočení a zaváhať, či sa to týka aj nás – veď ale ja som sa nikdy vo svojom živote neklaňal Bálovi ani modlárskeym sochám, nevysadil som háj, kde by som uctieval nebeské vojsko či cudzie božstvá, neobetoval zvieratá, nestaval modlárske stĺpy, ani neodlial zo zlata teľa, neprevádzal svoje deti cez oheň, neklaňal som sa Mesiacu ani Slnku, nemodlil sa k obrazom, rytinám, či sochám...

Nemýľme sa, Božie slovo nás všetkých bez rozdielu pravdivo diagnostikuje: „boli sme mŕtvi vo

svojich hriechoch a prestúpeniach“ (Efezským 2:1) a boli sme všetci modlári. Rozpustilý, prostopašný, bezbožný život je modloslužba (1. Korinským 10:7 - „Ani nebudte modlármi ako niektorí z nich, ako je napísané: Posadil sa ľud jesť a piť, a vstali, aby sa hrali.“). Lakomstvo a milovanie peňazí je modloslužba (Efezským 5:5 – „lakomec, čo je to isté ako modlár“, Kolosenským 3:5 – „lakomstvo, ktoré je modlárstvom“). Našou modlou bolo naše ego a naša sebeckosť. Boli sme svojhlaví, svojvoľní, žili sme podľa seba, bez ohľadu na Boží zákon, vo vzbure voči Bohu, v neposlušnosti: „Lebo vzbura je taký hriech ako čarodejníctvo a svojvôľa ako modlárstvo a bohovia“ (1. Samuelova 15:23). Ak výsledkom obrátenia je služba živému a pravdivému Bohu, tak pred obrátením sme slúžili sebe, hriechu a kniežatú povetria, slúžili sme nepravde a sebaklamu. Boli sme otrokmi (služobníkmi) hriechu (Ján 8:34, Rímskym 6:16). Náš starý život v kocke charakterizuje verš 1. Petrov 4:3 - „Lebo dosť nám bolo predošlého času života páchať ľúbosť pohanov, keď sme chodili v nestudatostiach, v zlých žiadostiach, v zbytočnom pití vína, v hodovaniach, v pijatikách a vo všelijakom ohybnom modlárstve“. Teda príčinou premeny života je obrátenie. Ako sa však obrátenie môže udiť?

Obrátenie je nerozlučne spojené s pokáním a uverením v evanjelium. Musím spoznať a uveriť, že som hriešnik, že som v tme, že mám vinu pred svätým a spravodlivým Bohom, a že ma čaká len spravodlivý trest – smrť a zatratenie vo večnom odlúčení od tvári Pánovej, ktorý je Pravda, Láska, Svetlo. Musím tiež spoznať, že Boh je nielen spravodlivý sudca, ale je aj milostivý. Musím spoznať a uveriť v identitu Ježiša, že je Kristus, spoznať a uveriť v jeho zástupné dielo vykúpenia na kríži. Musím sa spoľahnúť, že skrze moju vieru v Krista Boh počíta všetky moje hriechy Kristovi a Kristovu spravodlivosť mne. To je ospravedlnenie. Takto získa hriešnik postavenie spravodlivého pred Bohom, a všetky dôsledky, ktoré vyplývajú z postavenia spravodlivého. Kto má takúto vieru, získava nielen ospravedlnenie, ale aj dar Ducha a nové narodenie, pretože dar Ducha je z uverenia v evanjelium, je „z počutia viery“ (Galatským 3:2; 1. Petrov 1:23 - „znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky.“) V obrátení, skrze nové narodenie, sme prešli z tmy do svetla (1. Tesalonickým 5:5; 1. Petrov 2:9; Izaiáš 9:2; Ján 12:46) – to znamená, že už nespíme (ako duchovné mŕtvoly), ale bdieme, čo znamená, že žijeme nové životy, zomreli sme hriechu (Rímskym 6:2-3). Udiali sa dve kľúčové veci: zomreli sme hriechu, čím (a) sme ospravedlnení od hriechu, a (b) bolo zmarené telo hriechu, aby sme neslúžili hriechu, ale chodili v novote života (Rímskym 6:4–11)). Zo sluhu hriechu sa stal sluha Boží a sluha spravodlivosti (Rímskym 6:16-18, a celkovo Rímskym kapitoly 6 a 8). Zatiaľ čo skrze ospravedlnenie získavame postavenie spravodlivého pred Bohom, skrze znovuzrodenie a obriezku srdca (Rímskym 2:29; Kolosenským 2:11; Filipským 3:3) sme premenení, je v nás stvorený nový vnútorný človek.

Oboje, ako naše ospravedlnenie, tak aj naša premena (nové narodenie), sú z milosti, vďaka Božiemu preduloženiu, predzvedeniu, vyvoleniu a povolaniu (1. Petrov 1:2 – „vyvoleným podľa predzvedenia Boha Otca v posvätení Ducha k poslušnosti a k pokropeniu krvou Ježiša Krista“, Efezským 1:4 – „tak, ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred ním, v láske“, 2. Tesalonickým 2:13 – „že si vás Boh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo a vo viere pravdy.“). Zdrojom nášho obrátenia je Božie dielo spásy z milosti v nás.

Narodenie zhora a obriezka srdca je Božia zvrchovaná spasiteľná práca, ktorú koná Boh sám, bez nášho pričinenia. Koná ju však v nás, a tak sa toto spasiteľné dielo prejaví naším obrátením. Výsledkom je nový život, poslušnosť viery, ovocie Ducha, služba živému a pravdivému Bohu, čiže premena života a premena zmýšľania.

Premena života – služba živému Bohu a očakávanie Syna

Po obrátení žijeme život, ktorý je nový, je radikálne iný. Kráčame po úzkej ceste, chodíme duchom a nie podľa tela, chodíme vo svetle, posväcujeme sa, pripodobňujeme sa Kristovi, žijeme v poslušnosti viery a prinášame ovocie Ducha. Či môže niekto mať Ducha a nemať

ovocie Ducha? Či niekto môže mať vieru a nemať vo svojom živote poslušnosť viery? A je ešte jedna dôležitá vec, ktorá bude charakterizovať náš nový život – očakávanie Ježiša Krista, jeho príchodu v moci (1. Tesalonickým 1:10).

Ak očakávame Syna z nebies, tak očakávame jeho druhý príchod, vykúpenie tela, vzkriesenie z mŕtvych. Každý, kto má takúto nádej, očisťuje sa (1. Jána 3:3 – „A každý, kto má túto nádej na neho, očisťuje sa, tak ako je aj on čistý.“). Nie sme ešte dokonale čistí, ale náš život musí byť charakterizovaný očisťovaním sa a chodením vo svetle (1. Jána 1:5-10). To sloveso je v priebehovom tvare. Nie je to vybavené z našej strany raz a navždy naším uverením v evanjelium či rozhodnutím sa pre Ježiša. Ako sa očisťujeme? Duchom mŕtvime skutky tela (Rímskym 8:13; Galatským 5:19). Konáme skutky viery. Usilujeme sa o veci (hľadáme), ktoré sú zhora (Kolosenským 3:1). Hromadíme si poklad v nebi (Matúš 6:20-21; Matúš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22). Vyznávame svoje hriechy, činíme nápravu a prijímame od verného Pána odpustenie (1. Jána 1:5-10). Činíme spravodlivosť a súd. Poslúchame evanjelium – žijeme podľa Božích prikázaní (1. Jána 2:2-6) – podľa príkazov a usmernení Pána a podľa jeho vzoru, podľa prikázaní a usmernení apoštolov Ježiša Krista a podľa ich vzoru, čiže podľa novozmluvného učenia (sme v zákone Kristu – 1. Korintským 9:21). Novozmluvné učenie pokrýva všetky oblasti nášho života: rast v posvätení, nasledovanie Krista, poslušnosť, správa cirkvi, život v cirkvi, poriadok, napomínanie, služba evanjelia a vyučovanie, služba núdznym, manželstvo a rozvod, muž v manželstve, žena v manželstve, výchova detí, správanie sa detí k rodičom, vzťah nadriadený/podriadený, vzťah k svetskej moci, vzťah k svetskej práci, vdovy, atď.

Očakávanie Syna formuje spôsob života. Máme k tomu podobenstvo o pannách s lampami, podobenstvo o verných a neverných sluchoch. Podobenstvo o štvorakej pôde nás učí o potrebe vytrvať vo viere do konca a priniesť ovocie. Podobne nás učí podobenstvo o letorastoch na viniči. Máme texty evanjelií a epištol o potrebe zotrvať a vytrvať až do konca. A máme texty o tom, že strom poznať po ovocí, zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie a naopak.

Premena učenia

Premena učenia je výsledkom obrátenia, ako sme už spomenuli, výsledkom spásy skrze evanjelium. Spasení sme vierou v pravdy evanjelia. A tie sú tak radikálne iné od toho, čomu verí tento svet, čo tento svet považuje za pravdu. Evanjelium je tým, ktorí hynú, bláznovstvom (1. Korinským 1:18; 2. Korinským 4:3; 2. Tesalonickým 2:10). Tento svet verí, že vesmír a život povstal prírodnými evolučnými procesmi. Svet verí, že po smrti už nič nie je, nie je súd, nie je večný život a večné zatratenie. Svet neverí, že jestvuje Boh, ktorý má od večnosti rovnocenne božského Syna, ktorý sa cez nadprirodzené počatie a narodenie z panny stal človekom, neverí, že Ježiš po smrti na kríži vstal z mŕtvych. Svet neverí vo zmŕtvychvstanie mŕtvych. Prečo? Lebo verí, že život sa vyvinul evolučne, kde smrť je nielen neoddeliteľnou súčasťou života, ale aj hnacím motorom evolučného pokroku. Preto svet neverí, že existuje víťazstvo nad smrťou.

Svet neverí, že smrť a skazu priviedol na svet pád prvého človeka, Adama, preto neverí ani v druhého/posledného Adama, ktorý smrť porazil. My týmto pravdám Božieho slova o stvorení, o prvom Adamovi, o Spasiteľovi, druhom Adamovi veríme, ak sme uverili evanjeliu, ak zostávame v tejto viere. Uverením evanjeliu, pravdám Božieho slova, došlo u nás k premene myslenia a učenia. Čomu veríme, o tom aj svedčíme. Ak u nás došlo k tejto premene učenia, potom je učenie evolučnej teórie pre nás bláznovstvom a my sme sa stali tomuto svetu bláznami pre Krista.

1. Korinským 1:18-25 „Lebo slovo kríža je tým, ktorí hynú, bláznovstvom; ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou. Lebo je napísané: Zahladím múdrosť múdrych a rozum rozumných zavrhnem. Kde je múdry? Kde učený v zákone? Kde dišputant tohto sveta? Či Boh neobrátil múdrosti tohto sveta na bláznovstvo? Lebo keď v múdrosti Božej svet skrze múdrosť nepoznal Boha, zaľúbilo sa Bohu skrze bláznovstvo kázne spasit' veriacich. Keďže i Židia žiadajú znamenia, i Gréci hľadajú múdrosť, my kážeme ukrižovaného Krista, Židom pohoršenie a Grékom bláznovstvo; ale tým istým, povolaným, Židom i Grékom, Krista Božiu moc a Božiu múdrosť. Lebo bláznivé Božie je múdrejšie ako ľudia a slabé Božie je silnejšie ako ľudia.“

Ak očakávame Syna z nebies, ktorý nás vychvacuje od budúceho (príduceho) hnevu (1. Tesalonickým 1:10), tak veríme, že Boží hnev (súd) príde, veríme v druhý príchod Pána. Z Božieho slova vieme, že to bude súd ohňom, že celý svet zahynie. A vieme aj to, že v histórii našej planéty sa podobný hnev a súd už raz udial – vodou – a že celý vtedajší svet zatopený vodou zahynul (2. Petrov 3:6). Preto veríme učeniu Božieho slova o potope za dní Noema, nech by to bolo pre tento svet akýmkoľvek bláznovstvom. Ako by sme mohli veriť v budúci globálny (planetárny, celovesmírny) súd ohňom, ak by sme neverili v minulý globálny planetárny súd vodou? Ako by sme mohli veriť vo vzkriesenie z mŕtvych, oslávené telo, večný život, nové nebo a novú zem, ak neveríme v mocné nadprirodzené stvorenie za šesť obyčajných dní? Obrátenie vedie k premene učenia. Čomu veríme, to aj svedčíme.

Záver

Spasenie je radostné, pretože Božia záchrana hriešnika vedie k jeho ospravedlneniu a premene, ktorej výsledkom je nové stvorenie. Spasenie vyúsťuje do nového života. Telesnému človeku by sa žitie nového života javilo ako neradostné, zväzujúce, obmedzujúce, zákonické. Pre kresťana, ktorý je novým stvorením, bude žitie nového života v poslušnosti viery, v napĺňaní Božej vôle, v očakávaní vykúpenia tela, v očakávaní Syna z nebies, oslobodzujúce a radostné, plnohodnotné a dušu napĺňajúce, i keď nie vždy ľahké a nie bez odriekania, pokorovania sa, nie bez utrpenia, nie bez zlyhaní a pádov a pokání. Také bude kráčanie po úzkej ceste v očakávaní nádeje večného života, pretože každý, kto má takúto nádej, očisťuje sa. Ochotu, silu, trpezlivosť a vytrvalosť potrebnú k žitiu nového života budeme nachádzať v Bohu a čerpať z Boha, ktorý je pravdivý, z jeho zaslúbení, a predsa to budeme my, ktorí z jeho milosti budeme žiť nové životy a zmýšľať vo všetkých oblastiach podľa Božieho slova.

Toto vyučovanie zaznelo na Zimní konferenci 2013 s názvom Radostné spasení,

ktorú organizovali Zápas o duši a Poutníková četba v Brne 19.1.2013

(<http://www.reformace.cz/obsah/zimni-konference-2013>)